РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

14 октомври 2010 година *

По дело C-535/07

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 30 ноември 2007 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н R. Sauer и г-жа D. Recchia, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Австрия, за която се явяват г-н E. Riedl и г-н E. Pürgy, както и г-жа K. Drechsel, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: немски.

подпомагана от:

Федерална република Германия, за която се явяват г-н M. Lumma и г-н J. Möller, в качеството на представители,

встъпила страна,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot, председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на втори състав, г-н L. Bay Larsen (докладчик) и г-жа C. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 юли 2009 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 февруари 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че като:

— не е извършила правилно според орнитоложките критерии определянето (в случая с Hanság в провинция Бургенланд) или установяването на границите (в случая с Niedere Tauern в провинция Щирия) на най-подходящите по брой и размер територии в Австрия като специални защитени зони (наричани по-нататък „СЗЗ“) за запазването на дивите птици по член 4, параграф 1 или 2 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77, наричана по-нататък „Директива за птиците“), и

— не е предоставила на част от вече определените СЗЗ правна защита в съответствие с изискванията на член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците и член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109, наричана по-нататък „Директивата за местообитанията“),

Република Австрия не е изпълнила задълженията си по посочените разпоредби от тези директиви.

2 С определение на председателя на Съда от 26 май 2008 г. Федерална република Германия е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Република Австрия.

Правна уредба

Директивата за птиците

3 Член 2 от Директивата за птиците гласи, че „[д]ържавите членки предприемат необходимите мерки за поддържане на популациите на видовете, посочени в член 1, на ниво, което отговаря на екологичните, научните и културните изисквания, като се отчитат икономическите и рекреационните изисквания, или за адаптиране на популациите на тези видове към това ниво“.

4 Член 3, параграф 1 от Директивата за птиците предвижда, че в светлината на изискванията, посочени в член 2 от тази директива, държавите членки вземат необходимите мерки за опазване, поддържане и възстановяване на достатъчни по разнообразие и площ местообитания за всички видове естествено срещащи се в диво състояние птици на европейската територия на държавите членки, за които е в сила Договорът за ЕО. Съгласно параграф 2, буква а) от същия член мерките, целящи опазването, поддържането и възстановяването на биотопите и местообитанията включват по-специално създаване на защитени територии.

5 Член 4, параграфи 1 и 2 и параграф 4, първо изречение от Директивата за птиците гласи:

„1. Видовете, посочени в приложение I, са предмет на специални мерки по съхраняването на техните местообитания, за да се осигури тяхното оцеляване и размножаване в района на разпространението им.

Във връзка с това се взема предвид следното:

а) видове, застрашени от изчезване;

б) видове, чувствителни към специфичните промени в техните местообитания;

в) видове, считани за редки поради своите малочислени популации или ограничен район на разпространение;

г) други видове, изискващи особено внимание поради специфичния характер на техните местообитания.

Тенденциите и измененията в популационните нива се използват като база за оценки.

Държавите членки подробно класифицират по-специално най-подходящите по брой и размери територии като [СЗЗ] за запазването на тези видове, като вземат предвид изискванията за тяхната защита в географските територии и акватории, за които се прилага настоящата директива.

2. Държавите членки предприемат подобни мерки за редовно срещащите се мигриращи видове, които не са посочени в приложение I, като се съобразяват с потребността от защитата им в териториите и акваториите, за които е в сила настоящата директива, по отношение на техните райони на размножаване, линеене, зимуване и почивка по време на техните миграционни маршрути. За тази цел държавите членки обръщат особено внимание на защитата на влажните зони и особено на влажните зони от международно значение.

[...]

4. По отношение на защитените територии, посочени в параграфи 1 и 2 по-горе, държавите членки вземат подходящи мерки за избягване на замърсяването или влошаване на условията в местообитанията, или всякакво обезпокояване на птиците, доколкото те ще имат значение предвид целите на настоящия член".

Директивата за местообитанията

6 Член 3, параграф 1 от Директивата за местообитанията предвижда изграждането на единна европейска екологична мрежа на специалните защитени зони, наречена „Натура 2000", която обхваща също така СЗЗ, класифицирани от държавите членки в изпълнение на разпоредбите на Директивата за птиците.

7 Член 6, параграф 2 от Директивата за местообитанията гласи следното:

„Държавите членки вземат подходящи мерки за предотвратяване в специалните защитени територии на влошаването на състоянието на естествените местообитания на видовете, както и обезпокояване на видовете, за които са определени териториите, доколкото това обезпокояване може да има значително въздействие с оглед на целите на настоящата директива“.

8 Съгласно член 7 от посочената директива „[з]адълженията съгласно член 6, параграфи 2, 3 и 4 от настоящата директива заменят задълженията, произтичащи от член 4, параграф 4, първо изречение от [Директивата за птиците], по отношение на областите, класифицирани съгласно член 4, параграф 1 или признати за такива съгласно член 4, параграф 2 от нея, от датата на влизане в сила на настоящата директива или от датата на класифициране или признаване от страна на държава членка съгласно [Директивата за птиците], в случай че последната дата е по-късна“.

Процедура, предхождаща съдебното производство

9 На 23 октомври 2001 г. Комисията отправя официално уведомително писмо до Република Австрия, в което посочва, че последната не е класифицирала като СЗЗ най-подходящите по брой и размери територии, по-специално що се отнася до определянето на територията Hanság и установяването на границите на територията Niedere Tauern. Освен това Комисията твърди, че тази държава членка все още не е изпълнила напълно изискванията на Директивата за птиците, целящи да се гарантира правна защита на СЗЗ в Австрия.

10 Република Австрия отговаря на това официално уведомление като изпраща на Комисията по-специално списък на различните зони за опазване на птиците, в който е посочен техният режим на правна защита. Така тя подчертава пълното или частично определяне на някои СЗЗ като национален парк, природен резерват, зона за опазване на ландшафта, природно наследство или зона на спокойствие, и едновременно с това наличието на закони или постановления, издадени в различните провинции във връзка с опазването на природата.

11 Впоследствие на 18 октомври 2004 г. Комисията изпраща до Република Австрия допълнително официално уведомително писмо, с което заменя първото официално уведомително писмо и подчертава, че класификацията, както и установяването на границите на СЗЗ, остават неправилни и че конкретните мерки за правна защита на тези зони не са достатъчни. Комисията посочва по-специално, че територията Hanság отново не е класифицирана като СЗЗ и че все още не е извършено разширяване на територията Niedere Tauern. Тя също посочва, че австрийските зони за опазване на птиците или са защитени най-вече посредством сравнително стари постановления, или в определени случаи са лишени от правна защита. При повечето инструменти за защита не била видима целта за опазване и за специална защита за видовете птици, които трябва да се опазват и защитават. В това отношение според Комисията дори и когато равнището на защита по принцип се окаже достатъчно, е абсолютно необходимо правната уредба най-малко да внася яснота относно целите за специална защита на птиците чрез забрани за намеса и задължения за опазване.

12 С писмо от 21 декември 2004 г. Република Австрия представя своето становище, в което тя обсъжда по-специално въпроса относно правната защита на съответните територии, като дава общи обяснения, както и конкретни обяснения за различните провинции. В това отношение тази държава членка поддържа, че не може да е определящ фактът, че целите за опазване или защита са посочени изрично в правния акт, който служи като инструмент за защита.

13 Тъй като не е удовлетворена от становището, представено от Република Австрия, на 15 декември 2006 г. Комисията изпраща на тази държава членка мотивирано становище, с което я приканва да изпълни своите задължения в двумесечен срок от получаването на същото. В него се изтъква, че що се отнася до териториите Hanság и Niedere Tauern, посочената държава членка не е изпълнила своите задължения. По отношение на правния режим на съответните защитени зони е уточнено, че като цяло, включително и в случаите, когато дадена СЗЗ съвпада с вече съществуващ природен резерват, който се ползва с по-строга национална или регионална правна защита, като основен елемент в правната уредба относно тези защитени зони трябва наред със съответните мерки и задължения да се включат и целите за опазване, и по-специално тези, които се отнасят както до видовете птици и конкретните изисквания относно тяхната защита, така и до възстановяването на техните местообитания. Впрочем за голям брой СЗЗ все още не съществувала каквато и да било конкретна правна уредба, която да гарантира специалната защита на съответната птича фауна.

14 Комисията не приема за убедително становището на Република Австрия, представено в отговор на посоченото мотивирано становище, и предявява настоящия иск.

По иска

По първото твърдение за нарушение, изведено от неспазването на разпоредбите на член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците поради липсата на класификация на територията Hanság като СЗЗ и поради неправилното установяване на границите на СЗЗ Niedere Tauern

15 В самото начало следва да се припомни, че член 4, параграф 1 от Директивата за птиците налага на държавите членки задължение да класифицират като СЗЗ

най-подходящите по брой и размери територии за опазване на видовете, посочени в приложение I към тази директива, и че съгласно параграф 2 от същия член държавите членки класифицират като СЗЗ също и районите на размножаване, линеене и зимуване на редовно срещащите се мигриращи видове, които не са посочени в това приложение, както и районите за почивка по време на техните миграционни маршрути (Решение от 6 март 2003 г. по дело Комисия/Финландия, C-240/00, Recueil, стр. I-2187, точка 16).

Относно некласифицирането на територия Hanság като СЗЗ

— Доводи на страните

16 Комисията поддържа на първо място, че Република Австрия не е спазила задължението си за класифициране на територия Hanság в съответствие с изискванията на Директивата за птиците. Всъщност тази територия била определена като най-подходяща за защитата на определени видове птици, и по-специално на дроплата (Otis tarda), ливадния блатар (Circus pygargus) и блатната сова (Asio flammeus).

17 Република Австрия възразява, че територията Hanság понастоящем вече не може да се счита за най-подходящата територия за опазване на видовете, посочени от Комисията. Други територии се превърнали в по-важни за тези видове. Тази държава членка обаче признава, че е напълно обосновано разширяването на границите на посочената територия, чиято основна част вече е подчинена на режима на защита, предвиден в член 6, параграфи 2—4 от Директивата за местообитанията поради определянето ѝ като територия от „Натура 2000“. Впрочем, като се имало предвид, че тази територия от „Натура 2000“ и намиращите се на нея популации на видове птици вече били подчинени на режима на защита,

създаден с посочените разпоредби, според ответната държава членка забавянето в това отношение не представлявало никаква опасност. От друга страна, на територията Hanság не се наблюдавало никакво влошаване на условията. Накрая с постановление, издадено от правителството на провинция Бургенланд на 3 юни 2008 г., за който Комисията е уведомена, тази територия била обявена съгласно Директивата за птиците за „европейска защитена зона Waasen-Hanság".

18 Ето защо Република Австрия счита, че при всички случаи вече не е налице нарушение на Директивата за птиците и че следователно е обосновано отхвърлянето на тази част от иска.

— Съображения на Съда

19 Важно е да се посочи, че по време на досъдебното производство Република Австрия е признала необходимостта да се извърши класификация на територията Hanság като СЗЗ и уведомява Комисията за намерението си действително да пристъпи към определянето на посочената територия.

20 От друга страна е безспорно, че след изтичането на срока, посочен в мотивираното становище, територията Hanság е класифицирана съгласно Директивата за птиците като „европейска защитена зона" с постановление, издадено от правителството на провинция Бургенланд.

21 Следователно не изглежда спорен фактът, че територията Hanság се числи към най-подходящите територии за опазване на разглежданите видове, които попадат в обхвата на приложение I от Директивата за птиците и за които се отнася член 4, параграф 1 от нея, и че затова посочената територия трябва да бъде класифицирана като СЗЗ съгласно тази директива.

22 Тъй като наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, посочен в мотивираното становище, и настъпилите впоследствие промени не могат да се вземат предвид от Съда (вж. по-специално Решение от 11 януари 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, C-183/05, Сборник, стр. I-137, точка 17), следва да се приеме за установено, че след като класификацията, разглеждана в точка 20 от настоящото решение, е извършена след изтичането на посочения срок, твърдението за нарушение, изведено от липсата на класификация на територията Hanság като СЗЗ, в противоречие с член 4, параграф 1 от Директивата за птиците, е основателно.

23 Направената в предходната точка констатация не може да се засегне от обстоятелството, че след това Република Австрия поддържа пред Съда, впрочем без да доказва в достатъчна степен твърденията си в това отношение, че в сравнение с други територии територията Hanság вече не може да се счита за най-подходящата за опазването на дроплата, ливадния блатар и блатната сова.

24 По-нататък посочената констатация не може да бъде поставена под въпрос дори и да се приеме за доказан фактът, че от една страна, посочената територия вече в голяма част е защитена съгласно Директивата за местообитанията в рамките на мрежа „Натура 2000“, и от друга страна, нейното състояние въобще не се е влошило. Всъщност, от една страна, тъй като правните режими на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията са отделни, дадена държава членка не може да избегне задълженията си, произтичащи по силата на член 4, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците, като се позовава на мерки, различни от предвидените в нея (Решение от 28 юни 2007 г. по дело Комисия/Испания, C-235/04, Сборник, стр. I-5415, точка 79). От друга страна, обстоятелството, че състоянието на съответната територия не се е влошило, не може да постави под въпрос задължението на държавите членки да класифицират териториите като

СЗЗ (вж. в този смисъл Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, C-418/04, Сборник, стр. I-10947, точка 38).

Относно неправилното установяване на границите на СЗЗ Niedere Tauern

— Доводи на страните

25 Като установява, че площта на СЗЗ Niedere Tauern, която през 1999 г. е 137 742 хектара, е намалена до около 87 000 хектара през май 2001 г., Комисията изтъква, че установяването на границите на тази зона не отговаря на изискванията за защита, предвидени в член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците за посочените в нея видове птици. В настоящия случай били засегнати по-специално видове като планинския дъждосвирец (Charadrius morinellus), глухара (Tetrao urogallus), пернатоногата кукумявка (Aegolius funereus), врабчовата кукумявка (Glaucidium passerinum), черния кълвач (Dryocopus martius), трипръстия кълвач (Picoides tridactylus), сивия кълвач (Picus canus), както и лещарката (Bonasa bonasia).

26 Според Комисията Република Австрия все още не е доказала научно, че първоначалното установяване на границите на територията Niedere Tauern трябва да се счита за технически погрешно.

27 Република Австрия посочва, че за да се гарантира защитата на планинския дъждосвирец, през 2008 г. провинция Щирия е разширила СЗЗ Niedere Tauern.

Впрочем това разширяване, основано на научни изследвания, позволявало да се изпълнят условията, посочени в член 4, параграф 1 от Директивата за птиците, тъй като най-подходящите по брой и размери територии за опазването на съответните защитени видове били класифицирани като СЗЗ.

— Съображения на Съда

28 Следва да се посочи, че площта на СЗЗ Niedere Tauern, която първоначално е намалена от 137 742 хектара до около 87 000 хектара, впоследствие е увеличена до 101 880 хектара през 2008 г., тоест след изтичането на срока, посочен в мотивираното становище, с оглед на който, както бе припомнено в точка 22 от настоящото решение, трябва да се прецени неизпълнението на задължения от държава членка, твърдяно от Комисията.

29 Съгласно твърденията на самата Република Австрия това разширение е мотивирано от изискванията за подходяща защита на планинския дъждосвирец, вид, който е посочен в приложение I към Директивата за птиците.

30 Също така при всички случаи следва да се посочи единствено фактът, че към момента на изтичането на срока, определен в мотивираното становище, площта на разглежданата СЗЗ е недостатъчна с оглед на изискванията за защита, предвидени в член 4, параграф 1 от Директивата за птиците.

31 Ето защо първото твърдение за нарушение, доколкото е изведено от нарушение на член 4, параграф 1 от Директивата за птиците, трябва да се приеме.

По второто твърдение за нарушение, изведено от неспазването на разпоредбите на член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директивата за местообитанията поради недостатъчната правна защита на част от вече класифицираните СЗЗ

По допустимостта

— Доводи на страните

32 Република Австрия поддържа, че Комисията, от една страна, е разширила предмета на иска, и от друга страна, не е представила достатъчни доводи, за да установи неизпълнението на конкретно задължение на държавата членка, свързано с определени територии за защита.

33 Що се отнася до първата част от твърдението, тази държава членка изтъква, че докато мотивираното становище не посочва „постановленията относно европейските защитени зони", които вече са определени, исковата молба се отнася също и до твърдените неизпълнения на задължения по разглежданите директиви, произтичащи от тези постановления. Освен това съдържащите се в мотивираното становище твърдения за нарушение се свеждали до неспазването на задълженията да се формулират целите за опазване за всяка СЗЗ, да се гарантират чрез задължителни мерки целите за защита, както и да се изготвят карти, които да имат задължителна форма и да се публикуват по подходящ начин. За сметка на това в исковата молба материалноправните изисквания относно правния режим на СЗЗ са разширени значително в смисъл, че Комисията изисква постановленията относно тези СЗЗ да съдържат конкретни задължения и забрани във връзка с определени територии и видове, както и конкретни мерки, целящи да се гарантира спазването на съответните разпоредби на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията.

34 Република Австрия посочва като пример по-специално, че твърдението за нарушение, изведено от факта, че правната уредба относно европейските защитени зони, приета от провинциите Щирия и Долна Австрия, не отговаря на изискванията на правото на Съюза, не съответства на изложеното от Комисията в нейното мотивираното становище. Освен това, що се отнася до провинция Залцбург, Комисията не посочвала в допълнителното официално уведомително писмо, че правният режим на СЗЗ на тази провинция е недостатъчен и впрочем за пръв път в мотивираното становище не споменавала, че територията Salzachauen в качеството си на СЗЗ не се ползва с необходимия правен режим на защита.

35 Що се отнася до втората част от твърдението, Република Австрия поддържа, че нито мотивираното становище, нито исковата молба позволяват да се разбере кои са твърдените от Комисията неизпълнени задължения и кои СЗЗ са засегнати. Затова тази държава членка не била в състояние да си осигури ефикасна защита. Освен това, като се има предвид, че не били определени съдържанието и обхватът на мерките, необходими за изпълнението на задълженията по Директивата за птиците и Директивата за местообитанията, в продължение на неограничен период от време Република Австрия била изложена на опасност от производство за установяване на неизпълнение на задълженията, произтичащи от бъдещото решение, с което се установява неизпълнението, предмет на настоящия иск.

36 Така, що се отнася най-напред до провинция Бургенланд, Комисията не уточнявала кои са териториите, които не се ползват от подходящ режим на защита. По-нататък Комисията се ограничавала до това да квалифицира като незадоволително правното положение на териториите на провинция Горна Австрия. Накрая, що се отнася до провинция Тирол, Комисията се основавала на примера на територията Tiroler Lechtal, за да квалифицира всички разпоредби, приети с оглед на защитата на териториите от „Натура 2000“ в Тирол, като общи разпоредби, които не осигуряват достатъчен режим на защита.

37 По първата част от твърдението Комисията възразява, че исковата молба и мотивираното становище по същество са еднакви, що се отнася до твърдението за нарушение, изведено от недостатъчния режим на защита на част от вече

класифицираните СЗЗ. Поради това съществуващите постановления относно европейските защитени зони не били изключени от спора. Впрочем задълженията и забраните относно СЗЗ при всички случаи били задължителни за Република Австрия. Ето защо доводът, че изложеното в мотивираното становище не се отнася изрично до твърдението за нарушение относно недостатъчното равнище на защита в провинциите Щирия и Долна Австрия, можел единствено да се отхвърли. Накрая, макар да било вярно, че правното положение в провинция Залцбург не е споменато в допълнителното официално уведомително писмо, посочената държава членка не можела основателно да направи извода, че твърдението за нарушение, в което като пример е посочен режимът на защита на СЗЗ в Бургенланд, не важало и за правната уредба на провинция Залцбург, и по-специално за територия Salzachauen.

38 По втората част от твърдението Комисията поддържа, че мотивираното становище трябва да се разбира в по-широк смисъл, че равнището на защита, което трябва да се достигне, е определено качествено посредством конкретни изисквания, които позволяват на Република Австрия ясно да разграничи за кои СЗЗ са необходими други мерки за транспониране и каква трябва да бъде тяхната форма. В исковата молба това било обяснено по-точно за всяка от засегнатите провинции и СЗЗ, без обаче да се изменя предметът на спора. Тази държава членка била в състояние лесно да се защити в това отношение и впрочем до голяма степен се възползвала от тази възможност.

39 Накрая Комисията изтъква, че исковата молба не оставяла никакво съмнение относно факта, че в срока, посочен в мотивираното становище, никоя СЗЗ в провинциите Бургенланд и Горна Австрия не е получила подходящ режим на защита, като това били зони, за които не била определена никаква конкретна цел за защита или опазване. Липса на конкретни цели за защита и за опазване, насочени към положението на всеки вид птици, се наблюдавала и по отношение на територията Tiroler Lechtal. От друга страна, режимът на защита бил недостатъчен в единадесетте зони от „Натура 2000“, определени от властите на тази провинция.

— Съображения на Съда

40 Следва да се припомни, че предметът на иска за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка се определя в мотивираното становище на Комисията, така че искът трябва да се основава на същите мотиви и основания като посочените в това становище (вж. Решение от 9 ноември 2006 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-236/05, Recueil, стр. I-10819, точка 10 и цитираната съдебна практика).

41 Освен това съгласно постоянната съдебна практика изпратеното от Комисията до държавата членка официално уведомително писмо, а впоследствие и мотивираното становище на Комисията определят предмета на спора, който не може след това да бъде разширяван. Всъщност възможността засегнатата държава членка да изложи своето становище — дори ако тя счита, че не трябва да се възползва от тази възможност — съставлява основополагаща нарочна гаранция, предвидена в Договора, и нейното съблюдаване е съществено изискване относно редовния ход на производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка. Следователно мотивираното становище и искът на Комисията трябва да се основават на същите твърдения за нарушения като тези от официалното уведомително писмо, с което започва досъдебното производство. Ако случаят не е такъв, подобна нередовност не може да се счита за отстранена, поради факта че държавата членка ответник е изложила съображения във връзка с мотивираното становище (вж. Решение от 18 декември 2007 г. по дело Комисия/Испания, C-186/06, Сборник, стр. I-12093, точка 15 и цитираната съдебна практика).

42 От друга страна, мотивираното становище и исковата молба трябва да излагат твърденията за нарушение последователно и точно, за да могат държавата членка и Съдът точно да възприемат обхвата на твърдяното нарушение на правото на Съюза — необходимо условие, за да може посочената държава да упражни ефективно своето право на защита, а Съдът да провери съществуването на твърдяното неизпълнение на задължения (вж. Решение от 18 декември 2007 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 18).

Относно разширяването на предмета на иска

43 На първо място следва да се приеме за установено, че макар мотивираното становище да посочва, че голям брой СЗЗ все още остават лишени от каквато и да било конкретна правна уредба, която по принцип в Австрия има формата на „постановление относно европейска защитена зона“, целящо да гарантира опазването на съответната птича фауна, в това становище е използвана формулировка, която не изключва възможността то да се отнася и до СЗЗ, за които съществува „постановление относно европейска защитена зона“. В това отношение може да се припомни по-специално, че в отговор на посоченото мотивираното становище Република Австрия уведомява Комисията, че през 2005 г. с постановление на правителството на провинция Каринтия от 23 май 2005 г. (LGBl. № 47/2005) зоната за опазване на птиците Flachwasserbiotop Neudenstein е обявена за европейска защитена зона.

44 На второ място, следва да се посочи, че исковата молба на Комисията, доколкото тя счита, че постановленията относно СЗЗ трябва да съдържат конкретни задължения и забрани във връзка с определени територии и видове, както и конкретни мерки, целящи да се гарантира спазването на съответните разпоредби на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията, по същество повтаря посоченото в мотивираното становище. Всъщност в последното е посочено, че „като цяло […] като основен елемент в правната уредба относно тези защитени зони трябва наред със съответните мерки и задължения да се включат и целите за опазване и по-специално тези, които се отнасят както до видовете птици и конкретните изисквания относно тяхната защита, така и до възстановяването на техните местообитания“.

45 На трето място, твърдението за нарушение, изведено от факта, че постановленията относно европейските защитени зони, приети от провинциите Щирия и Долна Австрия, не отговарят на изискванията на правото на Съюза, не е изложено в мотивираното становище и следователно трябва да се обяви за недопустимо.

46 Що се отнася до твърдението за нарушение, изведено от недостатъчния правен режим на защита на СЗЗ в провинция Залцбург, и по-специално на територия Salzachauen, не се оспорва, че допълнителното официално уведомително писмо въобще не споменава положението в тази провинция, нито по-специално положението на посочената територия. Затова искът също е недопустим, доколкото се отнася до правния режим на защита на СЗЗ в провинция Залцбург.

47 От посоченото по-горе следва, че искът е недопустим, доколкото той се отнася до правния режим на защита на СЗЗ в провинциите Залцбург, Щирия и Долна Австрия.

Относно липсата на точност и последователност

48 Безспорно е, че Комисията упреква Република Австрия в това, че последната не е предоставила на част от вече класифицираните СЗЗ правна защита, съобразена с изискванията на правото на Съюза. В подкрепа на това твърдение за нарушение, тя излага съществуващите според нея недостатъци на действащата в Австрия система за правна защита на СЗЗ. В това отношение Комисията уточнява общото си твърдение за нарушение, като се позовава на съществуващото положение в различните провинции на посочената държава членка.

49 Следователно така изтъкнатото твърдение за нарушение не изглежда неточно или непоследователно.

50 От друга страна, следва да се припомни, че макар мотивираното становище да трябва да съдържа последователно и подробно изложение на съображенията, довели Комисията до убеждението, че съответната държава членка не е изпълнила едно от задълженията си по Договора, Комисията все пак не е задължена да посочи в това становище мерките, които биха ѝ позволили да премахне

твърдяното неизпълнение на задължения от държава членка (вж. Решение от 2 юни 2005 г. по дело Комисия/Гърция, C-394/02, Recueil, стр. I-4713, точка 21 и цитираната съдебна практика). Също така Комисията не е задължена да посочи такива мерки и в исковата си молба.

51 Що се отнася до твърдението, че не са налице достатъчно доказателства за това, че режимът на защита на СЗЗ в провинциите Бургенланд, Горна Австрия и Тирол не е подходящ, то трябва да бъде разгледано по същество.

52 Ето защо следва да се приеме за установено, че искът за установяване на неизпълнение на задължения е допустим в рамките, посочени в точка 47 от настоящото решение.

По съществото на спора

— Доводи на страните

53 Комисията поддържа, че част от вече класифицираните СЗЗ в Австрия не се ползват от правна защита, съобразена с изискванията на член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директивата за местообитанията. В това отношение тя изтъква, че задълженията или забраните, които произтичат от тези разпоредби и които не само трябва да са предвидени конкретно за определени СЗЗ и за определени видове, но и да имат задължителна форма и да се публикуват по подходящ начин, трябва да се съдържат в същия обвързващ правен акт като този, който определя за всяка СЗЗ защитените видове и местообитания, както и целите за опазване. Така

като цяло правният режим на защита на СЗЗ бил недостатъчен в случаите, при които класификацията на СЗЗ се прави по отношение на съществуващ природен резерват или друг вид класифицирана съществуваща територия, защитени с национални или регионални мерки.

54 Република Австрия възразява най-напред, че тезата на Комисията, според която задълженията или забраните във връзка с различните видове птици трябва да имат задължителна форма и да се публикуват по подходящ начин, е прекомерна в тази обща формулировка. По-нататък никое правило не изисквало посочените задължения или забрани да се съдържат в същия обвързващ правен акт като този, който определя за всяка СЗЗ защитените видове и местообитания, както и целите за опазване. Освен това доводът, според който целите за опазване по смисъла на член 4, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците трябва да бъдат посочени в такъв правен акт, бил лишен от основание. Накрая ответната държава членка подчертава, че като се има предвид фактът, че защитата на природните резервати обхваща общо всички животински и растителни видове, както и тяхното местообитание и ландшафт, забраните за каквото и да било засягане са с по-широк обхват в сравнение с „европейските защитени зони", които като цяло целят защитата на определени видове и местообитания.

55 В своето писмено становище при встъпването си Федерална република Германия изтъква, че Директивата за птиците и Директивата за местообитанията не изискват мерките за защита и за опазване да се състоят в конкретни задължения или забрани, тоест такива, които се отнасят до определени зони и обекти на защита. Дори да се предположи, че държавите членки са длъжни да предвидят такива задължения и забрани, тези директиви по никакъв начин не съдържали изрични предписания, целящи определена степен на конкретизация. Също така от посочените директиви не следвало задължение за държавите членки да определят обвързващи „цели за опазване, които трябва да се постигнат", или още помалко пък да ги определят в същия правен акт, който урежда обекта на защита и конкретните задължения и забрани, които трябва да се спазват.

— Съображения на Съда

56 Съгласно практиката на Съда член 4, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците налага на държавите членки да предоставят на СЗЗ правен режим на защита, който да гарантира по-конкретно оцеляването и размножаването на видовете птици, посочени в приложение I към нея, както и размножаването, линеенето и зимуването на редовно срещащите се мигриращи видове, които не са посочени в посоченото приложение (вж. Решение от 18 март 1999 г. по дело Комисия/Франция, C-166/97, Recueil, стр. I-1719, точка 21, Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 153 и Решение от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/Гърция, C-293/07, точка 22).

57 Също така е безспорно, че член 4 от Директивата за птиците предвижда построг специален режим на защита както за видовете, посочени в приложение I от тази директива, така и за мигриращите видове, който е оправдан от обстоятелството, че се отнася съответно за най-застрашените видове и за тези, които представляват общо наследство на Европейския съюз (Решение от 11 юли 1996 г. по дело Royal Society for the Protection of Birds, C-44/95, Recueil, стр. I-3805, точка 23, Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, посочено погоре, точка 46 и Решение от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/Гърция, посочено по-горе, точка 23).

58 По силата на член 6, параграф 2 от Директивата за местообитанията, който предвижда задължения, заменящи произтичащите от член 4, параграф 4, първо изречение от Директивата за птиците по отношение на класифицираните зони, правният режим на защита на СЗЗ трябва също да гарантира, че в тях се предотвратява влошаването на състоянието на естествените местообитания на видовете, както и значителното обезпокояване на видовете, за които са определени посочените територии (вж. Решение от 27 февруари 2003 г. по дело Комисия/Белгия, C-415/01, Recueil, стр. I-2081, точка 16 и Решение от 11 декември 2008 г. по дело Комисия/Гърция, посочено по-горе, точка 24).

59 От друга страна, защитата на СЗЗ не трябва да се ограничава до мерки за предотвратяване на предизвиканите от човека външни посегателства и обезпокоявания, а според случая трябва да включва и положителни мерки с цел опазване и подобряване на състоянието на територията (вж. в този смисъл Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 154).

60 Съгласно член 249, трета алинея ЕО, понастоящем член 288, трета алинея ДФЕС, като обвързва всяка държава членка, до която е адресирана, по отношение на постигането на даден резултат, дадена директива оставя на националните органи свобода при избора на формата и средствата. Следователно Република Австрия, както и всяка друга държава членка, има право да избира формата и средствата за въвеждане на Директивата за птиците (вж. в този смисъл Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 157).

61 Макар да е вярно, че точността на транспонирането придобива особено значение, когато става дума за Директивата за птиците, доколкото управлението на общото наследство е поверено, за територията им, на съответните държави членки (вж. Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точки 64 и 159), тя не може при всички случаи да им наложи да включат задълженията и забраните, произтичащи от член 4, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците и член 6, параграф 2 от Директивата за местообитанията, в правния акт, който определя за всяка СЗЗ защитените видове и местообитания, също както и целите за опазване.

62 Що се отнася до посочените задължения, за които Комисията твърди, че трябва да бъдат положителни и конкретни за СЗЗ, както и за определени видове, от точка 59 от настоящото решение, както и от точка 34 от Решение от 20 октомври 2005 г. по дело Комисия/Обединено кралство (C-6/04, Recueil, стр. I-9017) следва, че приемането на положителни мерки, целящи запазването и подобряването на състоянието на дадена СЗЗ, няма систематичен характер, а зависи от конкретното положение на съответната СЗЗ.

63 По отношение на забраните, за които се твърди, че трябва да бъдат предвидени конкретно за СЗЗ и за определени видове, макар да е вярно например, че защитата на СЗЗ срещу дейностите на частните лица изисква те да бъдат превантивно възпрени да извършват потенциално вредоносна дейност (Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 208), не изглежда, че осъществяването на тази цел непременно изисква въвеждането на конкретни забрани за всяка СЗЗ, нито пък, както е видно от точка 20 от Решение от 7 декември 2000 г. по дело Комисия/Франция (C-374/98, Recueil, стр. I-10799), за всеки определен вид.

64 Що се отнася до идентифицирането на защитените видове и местообитания във всяка СЗЗ, следва да се посочи, че също както установяването на границите на СЗЗ трябва да бъде в неоспорима обвързваща форма (вж. Решение по дело Комисия/Белгия, посочено по-горе, точка 22) идентифицирането на видовете, които са обосновали класификацията на посочената СЗЗ, трябва да отговаря на същото изискване. Всъщност, ако случаят не е такъв, съществува опасност да не бъде напълно осъществена целта за защита, произтичаща от член 4, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците, както и член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директивата за местообитанията.

65 Що се отнася до целите за опазване, от точки 20 и 21 от Решение от 7 декември 2000 г. по дело Комисия/Франция, посочено по-горе, е видно, че правният режим на защита, от който следва да се ползват СЗЗ, не предполага, че тези цели трябва да бъдат конкретни за всеки отделен вид. От друга страна, с оглед на посоченото в точки 60 и 61 от настоящото решение, при всички случаи не може да се счита, че целите за опазване трябва да се съдържат в същия правен акт, който се отнася до защитените видове и местообитания в дадена СЗЗ.

66 Що се отнася до твърдяната недостатъчност на правния режим на защита на СЗЗ по отношение на съществуващ природен резерват или друг вид съществуваща класифицирана територия, защитени с национални или регионални мерки, следва да се припомни, че както е посочено в точка 57 от настоящото решение, член 4 от Директивата за птиците предвижда по-строг специален режим на защита както за видовете, посочени в приложение I от тази директива, така и за

мигриращите видове. Това е особеност на режима на защита, от който трябва да се ползват СЗЗ, за разлика от не толкова стриктния общ режим на защита, предвиден в член 3 от Директивата за птиците за всички видове птици, посочени в нея (вж. в този смисъл Решение по дело Royal Society for the Protection of Birds, посочено по-горе, точки 19 и 24). От това обаче не следва, че единствено правният режим, който е конкретно определен и въведен за всяка СЗЗ, би бил в състояние да защити ефикасно този вид територия.

67 Предвид посоченото по-горе следва да се приеме за установено, че в настоящия случай основателността на твърдението за нарушение, изведено от общото неизпълнение от ответната държава членка на задълженията, посочени в член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците и в член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директивата за местообитанията, не е доказана.

68 Ето защо основателността на иска за установяване на неизпълнение на задължения следва да се разгледа с оглед на правната уредба, действаща в различните провинции в края на срока, посочен в мотивираното становище, и в рамките, уточнени в точка 47 от настоящото решение.

По отношение на провинция Бургенланд

— Доводи на страните

69 Комисията поддържа, че тъй като зоните от „Натура 2000“ не са трансформирани в европейски защитени зони и не се ползват от характерния за тях правен режим, не е налице подходящ правен режим на защита на СЗЗ в провинция Бургенланд.

70 Република Австрия посочва определени територии, за които твърди, че в процес на изготвяне са постановления за класифициране като европейски защитени зони. Единствено територия Auwiesen Zickenbachtal била посочена като „европейска защитена зона Auwiesen Zickenbachtal“ с постановление на правителството на провинция Бургенланд от 23 март 2008 г.

— Съображения на Съда

71 От доводите на страните, както и от писмото от 20 февруари 2007 г., отправено от Република Австрия до Комисията в отговор на мотивираното становище, е видно, че в предвидения в последното срок в провинция Бургенланд не е класифицирана нито една СЗЗ. Както обаче е посочено в исковата молба, второто твърдение за нарушение се отнася единствено до вече класифицираните СЗЗ.

72 Ето защо това твърдение за нарушение, доколкото засяга положението в посочената провинция, е лишено от предмет и следователно трябва да се отхвърли.

По отношение на провинция Виена

— Доводи на страните

73 Комисията изтъква, че четирите СЗЗ в тази провинция, които са класифицирани едва на 17 октомври 2007 г., не се ползват от правен режим, който им предоставя достатъчна защита.

74 Република Австрия възразява, че посочените СЗЗ са защитени по начин, съобразен с изискванията на член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците, както и с член 6, параграф 2 и член 7 от Директивата за местообитанията.

— Съображения на Съда

75 Не се оспорва, че разглежданите в настоящия случай територии не са предмет на класификация като СЗЗ в края на срока, посочен в мотивираното становище.

76 При тези условия поради същата причина като посочената в точка 71 от настоящото решение второто твърдение за нарушение — доколкото се отнася до положението в провинция Виена —следва да се отхвърли.

По отношение на провинция Каринтия

— Доводи на страните

77 Според Комисията правният режим на европейската зона за опазване на птиците Flachwasserbiotop Neudenstein, единствената СЗЗ, класифицирана преди изтичането на срока, посочен в мотивираното становище, не може да се счита за достатъчна защита на тази зона, тъй като вътрешната правна уредба не предвижда нито конкретни мерки и цели за опазване на конкретно засегнатите птици, нито картографско изображение на тази СЗЗ.

78 Република Австрия се ограничава с това да потвърди съществуването на посочената СЗЗ.

— Съображения на Съда

79 В това отношение следва да се посочи, че член 2 от постановлението на правителството на провинция Каринтия от 23 май 2005 г. относно посочената СЗЗ предвижда, че доколкото условията за защита, установени в член 2 от постановлението на същото правителство от 8 ноември 1994 г., публикувано в Официален вестник на посочената провинция, бр. 92/1994, гарантират достатъчна защита, за европейската защитена зона Flachwasserbiotop Neudenstein не е необходимо да се предвидят допълнителни задължения, забрани, ограничения на разрешенията и мерки за опазване.

80 Освен това член 3 от същото постановление от 23 май 2005 г. предвижда, че то е насочено към запазването, развитието и възстановяването на благоприятното състояние на опазване на посочените в приложението защитени видове.

81 В този контекст с оглед на съображенията, изложени в точка 65 от настоящото решение, и при липсата на каквито и да било доказателства, които да сочат, че осъществяването на целта за опазване на видовете птици, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 от Директивата за птиците, в чийто обхват попадат видовете, изброени в приложението към посоченото постановление, изисква в настоящия случай по-детайлни разпоредби от приетите от правителството на провинция Каринтия, твърдението на Комисията за нарушение в това отношение трябва да се отхвърли.

82 Що се отнася до твърдяната липса на картографско изображение на посочената СЗЗ, следва да се посочи, че макар подобно изображение да може ясно да установи границите на дадена територия, то не представлява, както посочва генералният адвокат в точка 84 от своето заключение, единствената възможна и надеждна форма за установяването на границите на дадена територия.

83 Ето защо твърдението на Комисията за нарушение трябва да бъде отхвърлено и в това отношение.

84 Следователно второто твърдение за нарушение — доколкото се отнася до положението в провинция Каринтия — трябва да се отхвърли.

По отношение на провинция Горна Австрия

— Доводи на страните

85 Комисията поддържа, че режимът на защита, действащ в единадесетте СЗЗ в тази провинция, за които е направено уведомление, е недостатъчен. От една страна, не съществувала никаква правна уредба относно СЗЗ Maltsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal и Untere Traun. От друга страна, правната уредба, приложима към СЗЗ Traun-Donau-Auen, Ettenau, Frankinger Moos, Dachstein, Unterer Inn и Nationalpark Kalkalpen, не предоставяла подходяща защита.

86 Комисията твърди, че по отношение на СЗЗ Ettenau, Traun-Donau- Auen и Frankinger Moos, съществуват общи постановления относно природните

резервати, които в последните два случая уреждат единствено разрешените намеси. Що се отнася до СЗЗ Dachstein, Unterer Inn и Nationalpark Kalkalpen, те попадали в обхвата на специфичните постановления относно европейските защитени зони, които предвиждат по същество само обща забрана за намеса.

87 Република Австрия посочва, че липсващите постановления са в процес на изготвяне от правителството на провинция Горна Австрия. Тя обаче отхвърля твърдението на Комисията, че всички СЗЗ от тази провинция са лишени от достатъчен режим на защита. Така СЗЗ, които понастоящем били защитени като природни резервати, се ползвали по силата на член 25 от Закона от 2001 г. относно защитата на природата и ландшафта на Горна Австрия (Oö. Natur-und Landschaftsschutzgesetz 2001, LGBl., бр. 129/2001) от абсолютна защита, надхвърляща изискванията на Директивата за птиците. От друга страна, тази държава членка посочва като пример за СЗЗ, ползващи се от достатъчен режим на защита, СЗЗ Dachstein и Nationalpark Kalkalpen, като изброява редица вътрешни разпоредби, изрично насочени към опазването на птиците.

— Съображения на Съда

88 По отношение на СЗЗ Maltsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal и Untere Traun е видно, че никаква отнасяща се до тях правна уредба не е съобщена на Комисията, нито е посочена в производството пред Съда. Ето защо твърдението на Комисията за нарушение поради недостатъчната правна уредба относно тези СЗЗ е основателно.

89 Що се отнася до правния режим на другите СЗЗ, следва да се приеме за установено, че като не доказва твърдението, че предвид конкретното положение на всяка зона подобен режим е недостатъчен с оглед на съответните изисквания на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията, с недостатъчно

обстойните си твърдения Комисията не привежда доказателства за основателността на своето твърдение за нарушение, което следователно трябва да се отхвърли в това отношение.

90 Следователно, доколкото второто твърдение за нарушение се отнася до положението в провинция Горна Австрия, то може да се приеме само по отношение на СЗЗ Maltsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal и Untere Traun.

По отношение на провинция Форарлберг

— Доводи на страните

91 Комисията изтъква, че правната уредба, действаща в тази провинция, не предвижда за СЗЗ конкретни цели за защита и опазване, нито конкретни мерки или пък задължения или забрани. Що се отнася по-специално до СЗЗ Klostertaler Bergwälder, Комисията подчертава недостатъчната защита, предоставена на тази зона от плана за управление на горите, приет от правителството на провинция Форарлберг. Що се отнася до СЗЗ Verwall, тя била изрично защитена с постановление на посоченото правителството, което, макар и прието след изтичането на посочения в мотивираното становище срок, съдържало задължения, забрани и разпоредби, целящи защитата и опазването на територията, както и на обитаващите я защитени видове.

92 Република Австрия възразява, че СЗЗ Rheindelta, Lauteracher Ried, Bangser Ried и Matschels попадат в обхвата на постановленията за защитените зони, които

забраняват мерките и дейностите по използване, влошаващи състоянието на естествените местообитания на видовете, за които са определени тези зони, или водещи до значителното обезпокояване на тези видове. Що се отнася до C33 Klostertaler Bergwälder, засягащият я план относно горите бил изготвен по възлагане на властите като обвързващ акт с цел да се приложат мерките за опазване, необходими за поддържането на благоприятното състояние на опазване на обитаващите територията видове птици, посочени в приложение I от Директивата за птиците.

— Съображения на Съда

93 Следва да се посочи, че член 13, параграф 2 от Постановлението за защита на природата (LGBl. № 36/2003) предвижда, че правителството на провинция Форарлберг е задължено, доколкото е необходимо, посредством планове за управление или споразумения, или посредством решение или постановление да предвиди мерки за поддържане, развитие и опазване на посочените зони, съобразени с екологичните изисквания, и по-специално относно видовете птици, посочени в приложение I от Директивата за птиците и обитаващи тези зони.

94 Член 14 от посоченото постановление изрично предвижда забрана за влошаване на състоянието, докато член 15 от това постановление предвижда проучване на въздействието, и при необходимост задължение за разрешение с оглед на целите за опазване, които произтичат от изискванията за благоприятно състояние на опазване на естествените местообитания и на посочените в приложението видове, които са решаващи за определянето на зоната.

95 За СЗЗ Rheindelta, Lauteracher Ried, Bangser Ried, Matschels и Klostertaler Bergwälder към това се добавят и посочените от Република Австрия мерки, които са разгледани в точка 92 от настоящото решение.

96 В този контекст, по-специално с оглед на съображенията, изложени в точка 65 от настоящото решение, и на липсата на каквото и да било доказателство, че в настоящия случай осъществяването на целите за опазване на видовете птици, посочени в член 4, параграф 1 от Директивата за птиците, изисква по-детайлни разпоредби от приетите от правителството на провинция Форарлберг, твърдението на Комисията за нарушение трябва да се отхвърли, доколкото се отнася за посочените в предходната точка от настоящото решение СЗЗ.

97 Що се отнася до СЗЗ Verwall, за разлика от СЗЗ, посочени в точка 95 от настоящото решение, тази територия явно не се е ползвала със специална правна защита в края на срока, посочен в мотивираното становище. От друга страна, тъй като малко след изтичането на този срок посоченото правителството приема постановление за въвеждане на серия от конкретни мерки за защита, в настоящия случай следва да се счита, че тази СЗЗ не е била достатъчно защитена до приемането на тези мерки. Ето защо в това отношение искът е основателен.

98 Следователно второто твърдение за нарушение, доколкото се отнася до положението в провинция Форарлберг, следва да се приеме по отношение на СЗЗ Verwall.

По отношение на провинция Тирол

— Доводи на страните

99 Според Комисията действащата в тази провинция обща правна уредба не установява достатъчен режим на защита за намиращите се в нея СЗЗ. Правителството на провинция Тирол действително приело постановление, съдържащо списък с единадесет зони от „Натура 2000“, но този акт не посочвал нито защитените видове птици, нито целите за защита и опазване, нито пък съществените правила за поведение, които следва да се спазват. При липсата на конкретни цели за опазване те били общо заменени със защита на местообитанията и птиците, посочени в стандартните технически формуляри за данни, в съответствие с член 14, параграф 11 от Закона от 1997 г. за защита на природата на провинция Тирол в редакцията му от 12 май 2004 г. (LGBl. № 50/2004, наричан по-нататък „TNSchG“). Комисията изтъква по-специално, че режимът на защита на СЗЗ Tiroler Lechtal е недостатъчен.

100 Република Австрия посочва, че изпълнението на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията е интегрирано във вече развита система за защита, която включва по-специално природните резервати, природните паркове, зоните за защита на ландшафта, зоните на спокойствие и защитените територии. Това изпълнение се състояло в добавянето на нормите на тези директиви към съществуващите в зоните за защита и допълването на тези правила. Следователно в тези зони за защита били наложени определен брой забрани, задължения и разрешителни системи.

101 Въз основа на проект, приет през декември 2004 г., всички СЗЗ в провинция Тирол подлежали на координирано управление, насочено към осъществяването на целите за защита, установени за всяка от зоните, както и към устойчивото гарантиране по-специално на опазването на видовете птици, обитаващи всяка от

съответните зони. Република Австрия поддържа, че предвиденият в член 14 от TNSchG преходен режим гарантира достатъчна защита на СЗЗ до определянето на целите за опазване с конкретно постановление.

102 Ответната държава членка излага детайлно режима на защита, приложим към СЗЗ Tiroler Lechtal, и поддържа, че той е достатъчен с оглед на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията.

— Съображения на Съда

103 Следва да се посочи, че съгласно член 3, параграф 9, точка 9 от TNSchG целите за опазване са определени като поддържането и възстановяването на благоприятното състояние на опазване на видовете, посочени в приложение I от Директивата за птиците и в нейния член 4, параграф 2, които обитават европейска зона за защита на птиците или на техните местообитания.

104 Съгласно член 14, параграф 3 от TNSchG правителството на посочената провинция е длъжно чрез постановления да определи целите за опазване за всяка територия от „Натура 2000“ и ако е нужно, разпоредбите и мерките за опазване, необходими за постигането на благоприятно състояние на опазване.

105 Що се отнася до периода за транспониране, предшестващ приемането на тези постановления, член 14, параграф 11 от TNSchG предвижда, че целите за опазване са заменени временно със защитата на местообитанията, както и на дивата флора и фауна, включително и на птиците, посочени в стандартните формуляри за данни.

106 Впрочем този вид формуляри, предвиден с Решение 97/266/ЕО на Комисията от 18 декември 1996 година относно формуляра за предоставяне на информация

за предложените в рамките на „Натура 2000“ обекти (ОВ L 107, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 3), за който е безспорно, че по силата на съответната правна уредба на провинция Тирол се публикува и може да се противопостави на трети лица, посочва видовете птици, които обосновават класификацията на съответната територия като СЗЗ. От друга страна, посоченият формуляр също така съдържа наред с други данни и описанието на територията, кратко представяне на нейното качество и значение, като се имат предвид по-специално целите за опазване на Директивата за птиците, както и оценка на тази територия за всеки от посочените видове.

107 Освен това не се оспорва фактът, че във всяка от СЗЗ на посочената провинция са наложени многобройни забрани, задължения и разрешителни процедури, които за всяка от тези зони се прибавят към общите задължения за разрешаване и правни забрани.

108 Така например от преписката по делото е видно, че в природните резервати по принцип е забранено строителството, изграждането или поставянето на съоръжения, строителството, разширяването или преместването на пътища и шосета, премахването или засипването с пръст на терени, различни от оградените застроени земи, извършването на ново залесяване, кацането на и излитането от полетата, всяко предизвикване на силни шумове, внасянето на торове, използването на токсични продукти и на моторни превозни средства. В СЗЗ към посочените забрани е прибавена дори и обща забрана за достъп.

109 Предвид всичко посочено по-горе не може да се приеме за установено, че системата на защита на СЗЗ, действаща в провинция Тирол, е недостатъчна с оглед на член 4, параграф 1 или 2 от Директивата за птиците и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директивата за местообитанията.

110 Това важи най-вече за СЗЗ Tiroler Lechtal, която се ползва и от защита като природен парк, и част от която, а именно Tiroler Lech, е класифицирана като природен резерват.

111 Направените в предходните две точки заключения не могат да бъдат поставени под въпрос от обстоятелството, че член 14, параграф 3 от TNSchG предвижда, че правителството на провинция Тирол е длъжно да установи чрез постановления целите за опазване за всяка територия от „Натура 2000“. Всъщност, макар че тази система може да бъде подобрена, все пак не изглежда, че в настоящия случай вече съществуващата в тази провинция система е недостатъчна от гледна точка на изискванията за опазване.

112 Ето защо, що се отнася до положението в провинция Тирол, второто твърдение за нарушение следва да се отхвърли.

113 Що се отнася до СЗЗ, за които в настоящия случай е установено, че не се ползват от достатъчен правен режим на защита от гледна точка на изискванията, произтичащи от съответните разпоредби на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията, Съдът не разполага с информация, която да му позволи да определи дали видовете, във връзка с които посочените СЗЗ са класифицирани, попадат едновременно в обхвата на параграфи 1 и 2 от член 4 от Директивата за птиците или само в обхвата на един от тях.

114 Ето защо в това отношение следва да се направи позоваване на член 4 от Директивата за птиците.

115 В светлината на всички гореизложени съображения следва да се приеме за установено, че като:

— не е извършила правилно според орнитоложките критерии класификацията като СЗЗ на територията Hanság в провинция Бургенланд и установяването на границите на СЗЗ Niedere Tauern в провинция Щирия съгласно член 4, параграф 1 от Директивата за птиците, и

— не е предоставила на C33 Maltsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal и Untere Traun в провинция Горна Австрия, както и на C33 Verwall в провинция Форарлберг, правна защита в съответствие с изискванията на член 4 от Директивата за птиците и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директивата за местообитанията,

Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тези разпоредби.

По съдебните разноски

116 Съгласно член 69, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник Съдът може да разпредели съдебните разноски или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, в частност ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания. В случая страните са загубили съответно по едно или няколко от предявените основания, поради което всяка от тях следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

117 На основание член 69, параграф 4, първа алинея от същия правилник Федерална република Германия, която е встъпила в настоящия спор, понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Като:

— не е извършила правилно според орнитоложките критерии класификацията като специална защитена зона на територията Hanság

в провинция Бургенланд и установяването на границите на специалната защитена зона Niedere Tauern в провинция Щирия съгласно член 4, параграф 1 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, и

— **не е предоставила на специалните защитени зони Maltsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal и Untere Traun в провинция Горна Австрия, както и на специалната защитена зона Verwall в провинция Форарлберг, правна защита в съответствие с изискванията на член 4 от Директивата 79/409 и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна,**

Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тези разпоредби.

2) **Отхвърля иска в останалата му част.**

3) **Европейската комисия, Република Австрия и Федерална република Германия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи